

27/09/2019
Friday

Topic- 3 राजर्षी शाहू महाराज

प्रस्तावना :-

आधुनिक महाराष्ट्राच्या इतिहासात शैक्षणिक, सामाजिक, व धार्मिक कार्यद्वारे बहुजन समाजाला जागृत करून त्यांची सर्वांगीण प्रगती घडवून आणणारा 'पुनर्जातदत्त लोकराज' म्हणून छत्रपती राजर्षी शाहू महाराजांना ओळखले जाते.

राजर्षी शाहूंच्या कर्तृ कर्तृत्वामुळे त्यांचे व्यक्तिमत्त्व केवळ कोल्हापूर संस्थानापुरते मर्यादित न राहता ते संपूर्ण भारतभर लोकप्रिय झाले. भारतीय समाजव्यवस्थेमध्ये अनेक वर्षे दौड जाताने आपले वर्चस्व टिकवण्यासाठी बहुजन समाजावरती अनेक प्रकारची सामाजिक व धार्मिक बंधने लाहली होती. अथवा बंधनामधून बहुजन समाजाला मुक्त करून त्यांना श्रुतिहित, जागृत व प्रगत बनवण्याचे कार्य राजर्षी शाहूंनी केले. शाहूंच्या कार्यविरती अनेकवेळा टिका झाली. मात्र त्यांनी आपल्या कार्यपद्धतीमध्ये, छेयद्वारांमध्ये बदल केला नाही. असामान्य व्यक्तिमत्त्वाचा एक आदर्श राजा, बहुजन समाजाचा लोकनेता, सामान्य जनतेचा लोकराज म्हणून सध्या राजर्षी शाहू महाराजांना ओळखले जाते.

* राजर्षी शाहू महाराज यांचा जीवनपरिचय :-

राजर्षी शाहू महाराज यांचा जन्म 26 जून 1874 मध्ये कागल या ठिकाणी द्याशे घराण्यामध्ये झाला.

राजर्षी शाहू महाराजांचे मुळ नाव वसंत असे होते. त्यांच्या जनक पित्याचे नाव जयसिंगराव ठर्फे आबासाहेब द्याशे तर आईचे नाव बाबाबाई साहेब असे होते. कोल्हापूर जिल्ह्यातील कागलचे द्याशे घराणे आपल्या पराक्रमासाठी प्रसिद्ध होते.

सन 1710 मध्ये कोल्हापूरचे स्वतंत्र राज्य स्थापन झाले.

कोल्हापूरच्या गाईवर छत्रपती तिसरे शिवाजी, छत्रपती तिसरे शिवाजी आबासाहेब महाराज, बाबासाहेब महाराज, छत्रपती चौथे शिवाजी हे वंशजाद्वारे वंश सांठवले आहेत.

छत्रपती चौथे शिवाजी यांना मनीषण ठरवून वृंजनांगी त्यांना
 अहमदनगरच्या फिक्त्यात कैद करून ठेवले होते. या काळावधीत
 छत्रपतींच्या राज्यकारभाराशी व्यंग्ये पुण्याने कोल्हापुरचे रिजंट
 म्हणून कागलच्या जयसिंगराव धारगे यांची नेमणूक करण्यात
 आलेली होती. त्यांच्या या कार्यामुळे समाजात विश्वास निर्माण
 झालेला होता. याच वेळी कोल्हापुरचे छत्रपती चौथे शिवाजी
 यांचे अहमदनगरच्या फिक्त्यात निघून आले. ते जिफुगीक
 मसब्याने राज्यकारभार चालवण्यासाठी हत्तक ठेवण्याची गरज
 निर्माण झाली. चौथे शिवाजी महाराजांच्या पत्नी आनंदीबाईसोबत
 यांनी कागलच्या धारगे यशवतीला जयसिंगराव उर्फ आबासोबत
 घाडगे यांचे ज्येष्ठ पुत्र यशवंत यांना 17 मार्च 1884
 मध्ये हत्तक ठेवले. हत्तक विधानानंतर यशवंत यांना
 'शाहू महाराज' या नावाने ओळखण्यात येऊ लागले.
 शाहू महाराज हे कोल्हापुर संस्थानचे वारसदार बनले.

शाहू महाराजांच्या कोल्हापुर संस्थानामधील हत्तक
 विधानापूर्वीन शिक्षणास पारंगत झालेला होता. श्री कुलाजी
 गोखले, श्री हरिपंत गोखले व फिट्सिरोल हे त्यांना शिक्षण
 हेन होते. शाहूंना पुढील शिक्षणासाठी राजकुमारासाठी शिक्षण
 देण्यासाठी प्रसिद्ध मसणाचा राजकोट येथील महाविद्यालयात
 दाखल करण्यात आले. सन 1885 ते 1889 या कालावधीत
 'मॅकनॉटन' यांच्या मार्गदर्शनाखाली शाहूंना आपले शिक्षण
 पूर्ण केले. इंग्रजी भाषा, राज्यकारभार संपूर्ण जगाचा इतिहास,
 भूगोल याविषयांचे शिक्षण आठवणी शाहूंना मिळाले.

3 एप्रिल 1894 या काळावधीत धारवाड या ठिकाणी
 सर एस. एम. जेन्स यांच्या मार्गदर्शनाखाली शाहूंनी
 पुढील शिक्षण पूर्ण केले. इंग्रजी भाषा राज्यकारभार संपूर्ण
 जगाचा इतिहास, भूगोल यांचे शिक्षण आठवणी

यानंतर सन 1890 ते 1894 या काळावधीत धारवाड या
 ठिकाणी 'सर एस. एम. जेन्स' यांच्या मार्गदर्शनाखाली
 शाहूंनी पुढील शिक्षण पूर्ण केले. इंग्रजी भाषा राज्यकारभार
 संपूर्ण जगाचा इतिहास, भूगोल याविषयांचे शिक्षण आठवणी

शाईना भिखाले. ३ एप्रिल १८९१ मध्ये बंगालाचे सरकार सुगात्रीस व
 प्रान्तविलकर यांची कन्या 'लक्ष्मीविईसारेव' यांच्याशी शाईना
 विवाह झाला. शिक्षण पूर्ण झाल्यानंतर २ एप्रिल १८९५ मध्ये
 शाहू महाराजांनी कोल्हापूर संस्थानाची राज्यकारभाराची सूत्रे
 स्विकारली. आपल्या अधिकारांच्या आधि सत्तेच्या वापर वजुग
 समाजाच्या प्रगतीसाठी शाईनी केला. वजुग समाजाचे नेतृत्व
 त्यांनी स्विकारले. राजर्षी शाईनी आपल्या कारकिर्दीत अनेक
 समाज उपयोगी कामे पुढी केली. सामाजिक विषमता उर
 करून समता प्रस्थापित करण्याचा प्रयत्न केला.
 शाईना कामांचा आराव पुढीलप्रमाणे -

(A) मागासवर्गीय / कनिष्ठ जातींचा वैश्विक व सामाजिक उत्थार.

प्रस्तावना :-

छत्रपती राजर्षी शाहू महाराजांनी नियोजन पूर्वेक केलेल्या
 अस्वीगित सुधारणांमुळे कोल्हापूर संस्थानाबरोबरच संपूर्ण महाराष्ट्रात
 सामाजिक क्रांती घडून येण्यास सुरुवात झाली. राजर्षी शाहू महाराजांनी
 त्यांच्या एकुलत कार्यात शिक्षणाला अधिक महत्त्व दिले. सामाजिक
 परिवर्तन घडवून आणण्यासाठी शिक्षण हाच महत्त्वपूर्ण हत्यक साहे
 याची जाणीव त्यांना झालेली होती. शाहू महाराजांनी ज्यावेळी
 कोल्हापूर संस्थानाचा प्रत्यक्ष राज्यकारभार स्विकारला त्यावेळी समाज-
 व्यवस्थेमध्ये जातीवत्ता, अस्पृश्यता अधिक प्रमाणात प्रबळ झालेल्या होत्या.
 विषमतेच्या आधारावर वरिष्ठ जातींनी कनिष्ठ व मागासजातींवरती
 अनेक बंधने लाहलेली होती. कनिष्ठ व मागासजाती अस्पृष्टास्था
 अधिकारांपासून वंचित असल्यामुळे त्यांची अवस्था अत्यंत दारिद्र्यमय
 असली, दैन्यीय व्यवस्थाची झालेली होती. अश्या परिस्थितीमधून
 मा कनिष्ठ व मागासवर्गीय लोकांची प्रगती आणण्यासाठी त्यांचा
 उत्थार करण्यासाठी राजर्षी शाहू महाराजांनी प्रयत्न सुरु केले.
 राजर्षी शाहूंच्या या प्रयत्नांमधूनच कनिष्ठ व मागासवर्गीय उन्नती
 घडून येण्यास सुरुवात झाली अश्या प्रकारच्या सुधारणा बरेच
 करण्यासाठी राजर्षी शाहूंनी केलेले प्रयत्न पुढीलप्रमाणे -

३) कनिष्ठ किंवा मागासवर्गीयांमध्ये शिक्षणाचा प्रसार

कनिष्ठ मागास जातींमध्ये असलेल्या शैक्षणिक मागासलेपणाची जाणीव लक्षणी सादना होनी. केवळ शिक्षणाच्या जोरावरतीय या लोकांचा विकास घडून येईल अशी त्यांची भुमिका होनी. त्यानुषंगीय त्यांनी मागासवर्गीय शोषित, दलित चडच दळकांमध्ये शिक्षण प्रसाराचे कार्य हाती घेतले. विशेषतः प्राथमिक शिक्षणासाठी त्यांनी सर्वप्रथम मागासवर्गीय मुलांसाठी मोफत शिक्षणाची व्यवस्था केली. या वर्गामध्ये शिक्षणाचा प्रसार घेवा, या उद्देशाने २४/११/१९१३ मध्ये एक विशेष आदेश काढला होना. त्यानुसार प्रत्येक खेड्यात किंवा गावात किमान एक विशेष काठा स्थापन करून त्या गावातील वडुसंख्य जातींमधील शक्तीची शिक्षक स्वरुपुन नेमणुक करण्यात आली. या आदेशानुसार प्राथमिक शिक्षणामुळे क्रांतिकारक स्वरुपाचे बदल होऊ लागले. मागासवर्गीय जातींमधील मुलांना शिक्षणाविषयी आसुरी निमिठा वेळ लागली. राजर्षी सादनी सर्वप्रथम कनिष्ठ मागासलेल्या जातींमध्ये शिक्षणप्रसाराचा महत्त्व दिले.

16/10/2019
1992

४) प्राथमिक शिक्षण मोफत वित्त शक्तीचे

शाहू महाराज यांनी १९१४ मध्ये एक आदेश काढून सर्व जाती-धर्मातील मुलां-मुलांसाठी प्राथमिक शिक्षण शक्तीचे व मोफत केले. प्राथमिक शाळांच्या वाढत्या संख्येबरोबर शिक्षकही वाढणाऱ्या याची जाणीव ठेवून जुन १९१४ पासुन शिक्षकांची परिष्कार घेण्यास सुरुवात केली. शिक्षणाचा खर्च मागासलेल्यांसाठी १९१४ मध्ये शिक्षणविषयक कराराचा वायद्य मंजूर केला. वडुजन समाजाच्या सर्वांगीण प्रगतीसाठी प्राथमिक शिक्षणाद्वारे व्यापक बँडक निमिठा करण्याचे कार्य शाहू महाराजांनी केले.

५) असह्यशांसाठी शिक्षण

शाहू महाराजांनी राज्यकारभाराची सुजे स्विकारली. त्यावेळी असह्य मानल्या गेलेल्या समाजातील शिक्षणासाठी या हजे अत्यंत अल्प मागासलेला होना. असह्य कुडुंबातील मुलांना आर्थिक परिस्थितीमुळे पुढे प्रवेश होना येत नव्हता.

अशा अस्पृश्य समाजातील मुळांसाठी शाहू महाराजांनी सन 1908 मध्ये 'मिस क्लर्क' या नावाने वसतीगृह सुरु केले. सर्वात महत्त्वाचा निर्णय म्हणजे अस्पृश्यांसाठी असणाऱ्या स्वतंत्र शाळा बंद करण्याचा निर्णय 1919 मध्ये घेण्यात आला. वतर मुळांबरोबर सरकारी शाळेमध्ये त्यांना सल्लागी कंत्राट घेण्यात आले. सरकारी शाळा, कार्यालय याठिकाणी अस्पृश्यता पाळण्यास बंदी घालण्यात आली. शिल्लगाच्या माध्यमातून अस्पृश्य समाजात जाणीवजागृती व आत्मविश्वास निर्माण करण्याचे कार्य शाहू महाराजांनी केले.

4) सागासजातीतील विद्यार्थींसाठी शिष्यवृत्ती

शाहू महाराजांनी आपल्या मुलांच्या स्मरणार्थ अस्पृश्य समाजातील मुलांना शिष्यवृत्ती सुरु केली. अस्पृश्य दलित जातीतील विद्यार्थींमध्ये शुल्क माफ केले. अस्पृश्य मुलांसाठी शिष्यवृत्ती राखीव ठेवण्यात आलेल्या ठेवल्या. अशा प्रकारे अस्पृश्य समाजातील विद्यार्थींना मदत करण्याचे कार्य राजर्षी शाहू महाराजांनी केले.

5) वसतीगृहांची निर्मिती

दार्शनिक आर्थिक परिस्थितीमुळे सागास व कनिष्ठ समाजातील मुलांना माध्यमिक शिल्लगापासून वंचित रावे लागत होते. हे महाराजांच्या लक्षात आल्यानंतर दलित सागास व कनिष्ठ समाजातील मुलांसाठी शाहू महाराजांनी सन 1908 मध्ये 'मिस क्लर्क' या नावाने वसतीगृह सुरु केले. मराठा, जैन, नाभिक अशा विविध जातींच्या मुलांसाठी कोळ्यां याठिकाणी वसतीगृहांची स्थापना करण्यात आली.

ब) कमिष्ठ जातींना आरक्षण

उच्च शिक्षण घेण्याचा अधिकार केवळ उच्च श्रेणी वरिष्ठ जातींना असल्यामुळे सरकारी क्षेत्रांमध्ये देखील त्याच वर्गातील लोकांची भरती निरमिळ झालेली होती. सरकारी नोकरी प्राप्त होण्यापासून कमिष्ठ जाती वंचित होत्या. ही विषमता नष्ट करण्यासाठी शा. २६ मधल्या एक २६ जुलै १९२० मध्ये काँग्रेसी स्वरूपाचा जाहीरनामा प्रसिद्ध केला. या जाहीरनाम्यानुसार सरकारी नोकरीमध्ये ५०% जागा मागासवर्गीय लोकांसाठी राखीव ठेवण्यात आल्या होत्या. या निर्णयामुळे मागास जातीतील लोकांचे सामकीय नोकरीतील लोकांचे प्रमाण वाढिस लागले.

ग) असुस्थ उद्धार

जातीभेदाचा राष्ट्रीय एकतेतील मोठा अडथळा असल्याची जाणीव शा. २६ मधल्या जाहीरनाम्यातून आली. असुस्थता ही कर्तव्ये पुर करण्यासाठी असुस्थतांच्या उद्धारसाठी विविध सोयी सुविधा स्वतःची ठेवून त्यांच्यात आत्मविश्वास निर्माण केला. असुस्थ मुलांसाठी असुस्थतांच्या स्वतंत्र शाळा बंद करून सर्व सामान्य विद्यार्थ्यांच्या बरोबरीने असुस्थ मुलांना सहभागी करून घेतले. असुस्थ मुलांसाठी १९०६ मध्ये स्वतंत्र वसतिगृहाची स्थापना केली. शास्त्र सापेक्षित ठिकाणी असुस्थता मानु नये अशी सर्वांना समान वागणूक देण्यात यावी असा इ. ३००० काढण्यात आला. आपल्या कलेच्या विवाह प्रसंगी सरकारी खेळाडू व असुस्थ लोकांना कोचिंग देण्यात येऊन बसवले. सर्व शाळा व कॉलेजांच्या कायद्याने कोल्हापूर संस्थानात असुस्थता पाठवण्यात येऊन घेतली होती. सर्व सापेक्षित ठिकाणी असुस्थ लोकांसाठी खुली करणाय घेतली होती. कपण असुस्थ सोबत खेळ-पान, मोजन करून असुस्थता मिळुन घाला जाई अशी सर्वांना घालून देता.

४) इजेशी व वेठवेगारी पद्धत बंद

असुस्थ मुलांच्या पठिना कादिरा २२ जुलै १९१८ ला मंजूर झाला. त्याचि ती ३ ऑगस्ट १९१८ मध्ये प्रसिद्ध झाला.

या आदेशानुसार अस्पृश्य अशा जातीवरती लढलेली हेजेरी देण्याची पद्धत वैध करण्यात आली. या आदेशामुळे या जातीतील लोकांना रोज पोलिस स्टेशनमध्ये जावुन हेजेरी देण्याचे वैधन नष्ट करण्यात आले.

त्याचवेळी बळीमहारी व अळीमहारी ही पद्धत कायद्याने वैध करण्यात आली. या कायद्याचे उल्लंघन करणाऱ्या व्यक्तीस 100 रु. द्यायिक फंड व 4 दिवसांची शिक्षा ही तरतुद करण्यात आली. केवळ कनिष्ठ मागास जातीमधील म्हणुन या लोकांवरती जो वैधने द्याळण्यात आलेली होती. कानानुष जायक वैधने नष्ट करवाचे काम शाहु महाराजांनी केले.

१) वेठवर्तीपद्धत बंद

मागास व कनिष्ठ ठरवलेल्या गेलेल्या जातीमधील मधर या जातीमधील लोकांवरती वेठवर्ती ही क्षमानुष प्रथा काढण्यात आलेली होती. या प्रथेनुसार पशिल व कुळकर्णी या सरकारी लोकांची कामे विना मोबदला करावी लागत असत. अशा प्रकारची गुळामिरी नष्ट करण्याचे काम शाहु महाराजांनी केले. त्यांनी वेठवर्ती ही पद्धत बंद केली.

२) आरांश

शाहू महाराजांनी शिवठाचे महत्त्व ओळखुन मागासलेल्या कनिष्ठ जातीतील लोकांसोठी शिवठाची संधी उपलब्ध करुन देणुन त्यांचा उद्धार करण्याचे महत्त्वपुर्ण कार्य केले. सामाजिकरुद्ध्या जी वैधने या जातीवरती काढण्यात आलेली होती. त्यासर्व वैधनातुन अस्पृश्य समाजाला मुक्त सर्व सामान्य लोकांसोठी लोकांप्रमाणे समान अधिकार देणुन त्यांचा सामाजिक उद्धार करण्याचे कार्य शाहु महाराजांनी केले.

४) स्त्रियांचा एक व अधिकार - पुस्तकावत

मुळपुढान भारतीय संस्कृतीमध्ये प्राचीन काळापासून स्त्रियांना दुय्यम दर्जाची वागणूक दिली जात होती. जातीविवाह - केशवकन, शिवाणवकी आंसारख्या झलंख्य दुहे व पुयांनी स्त्रियांना असहाय बनवले होते. स्त्रियांवरील अन्यायाला वाचालोडव्याचे सर्वप्रथम कार्य महात्मा कुले आंणी केले. मानंतरच्या काळात राजर्षी शाहु महाराज आंणी अल्पप्रयत्नारे व जातीयतेचे निमुळन आंसारबेव महत्त्व स्त्रियांच्या न्याय व एकता व सर्वांगीण कल्याणाला दिले होते. स्त्रियांचे एक सुरक्षित ठेवे या ह्येने थापल्या संस्थानात शाहु महाराजांनी काही कायदे निर्माण केले होते. शिवावशेषच्या स्त्रियांच्या नैसर्गिक हक्कांचे रक्षण करण्याचे महत्त्वपूर्ण कार्य शाहु महाराजांनी केले होते पुढीलप्रमाणे -

१) अक्तीची विवाहनोंदणी कायदा

शाहु महाराजांनी कोल्हापुर संस्थानात विवाह - संबंधीच्या कायद्यानुसार विवाहनोंदणी अक्तीची केळी होती. विवाहना वेळी वधूचे वय १४ वर्षे व वधूचे वय २५ वर्षे असले पाहिजे. अन्ना निर्बंध द्याळण्यात आला होता. त्याचबरोबर ३४ वर्षे पूर्ण करुन्याच्या वधूस विवाहलाठी पालकांच्या संमतीची गरज नव्हती. स्त्रिया आपला जोडिवार निवडण्याचे स्वातंत्र्य या कायद्यानुसार देण्यात आले होते. प्रसूत कायदा म्हणजे स्त्री-पुरुषांच्या सामाजिक स्वातंत्र्याच्या फुस्कार करणारे क्रांतिकारक पाऊळ ठेवले.

२) विधवा पुनर्विवाह कायदा

मागासलेल्या समानांमध्ये अनेक जातींमध्ये विधवांना पुनर्विवाह करण्याचे स्वातंत्र्य होते. परंतु उच्चवर्गीय समाजातील जातींना मात्र विधवांना पुनर्विवाह करता येत नव्हते. शाहु महाराजांनी या अन्यायाशी प्रत्येक झकका देउन कुन कुन १५११ मध्ये विधवांच्या पुनर्विवाहास न्यायदेशीर मान्यता देणारा कायदा संमत केला.

विद्यना स्त्रियांच्या पुनर्विवाहाचा बाबतीत ज्या अडथळी होत्या, त्या कायद्याने दूर करण्याचा प्रयत्न शाहू महाराजांनी केला.

3) पडदा पद्धतीचा निषेध

महाराष्ट्रातील इच्छवर्गीय विशेषता शनबराणी, मराठा सरदार व वतनदार घराणी यांच्यात पडदा पद्धत अस्तित्वात होती. पडदा पद्धत म्हणजे स्त्रियांमधील स्वाभाविक गुणांचा उत्कर्ष दडपून याठराशी पुढ्या आहे, असे मत्त राखणी शाहू महाराज यांचे होते. त्यांनी या पडदा पद्धतीचा निषेध केला. पडदा पद्धतीने स्त्रियांना त्यांचा पराक्रम, कुरपणा कसा दाखवता येईल, त्यामुळे ही पुढ्या नष्ट करण्यासाठी या पद्धतीचा शाहू महाराजांनी निषेध केला होता. स्त्रियांना देखिल मुक्तपणे स्वाभाविकपणे जीवन जगण्याचा हक्क आहे. आठिगे त्यांना स्विकारू पाहिजे. या सत्ताचा शाहूंनी पुरस्कार केला होता.

4) शांतसनातिय विवाह कायदा

12 जुलै 1919 मध्ये शांतसनातिय विवाह कायदा कोल्हापूर गॅझेट मध्ये प्रसिध्द करण्यात आला. त्यानुसार संख्यागतीत हिंदू व जैन या मुख्य धर्माच्या लोकांना जातीनिर्मित न पाळता आपआपल्या कोणत्याही धर्माच्या मुलांमधील विवाह करण्याची मुभा देण्यात आलेली होती. वारिवाय या कायद्यातील महत्त्वाची तरतूद म्हणजे विवाहाच्या वेळी कुठेही वय 18 वर्षे व स्त्रीचे वय 14 वर्षे पूर्ण झाले पाहिजे असा निषेध द्यालून आला होता. याचा परिणाम काळविवाह या प्रघेला पुन्हा पुन्हा विरुद्ध करण्यात आला. या नवीन कायद्यानुसार झालेल्या शांतसनातिय विवाहास कायदेशीर मान्यता देण्यासाठी शाहू महाराजांनी एक व्यास विवाह नोंदणी अधिकार नियुक्त केला होता.

५] समंती वयाचा कायदा

ब्रिटिश सरकारने मोठ्या खाड्याने समंती वयाचा कायदा १८९१ मध्ये मंजूर करून घेतला होता. मुलींचे संगीत वय किमान १४ ऐवजी वारा वर्षे ठरवावे असा ठंडक घालण्यात आला होता. हा कायदा हिंदू धर्मात हस्तक्षेप करवारा आहे. अशी भुक्तिका परंपरानिष्ठ लोकांनी घेवून या कायद्याला पृथ्वर विरोध केला होता. या पार्श्वभूमीवर विवाहपुरोगी कुलींचे वय किमान १५ वर्षे ठरवावे असे समंगमारे सांगणारा शाहू महाराजांचा कायदा हा ब्रिटिशांच्या कायद्यापेक्षा अधिक पुरोगामी होता हे यातून स्पष्ट होते.

६] कुरपणाच्या वतनास पूर्वबंध करणारा कायदा

अनेक कुटुंबातच्या स्त्रियांना नित्ये पती व नामेवाईक व्याप्याकडून मोठ्या प्रमाणात छळ केला जात होता. अशा अपराधांना थांबवण्यासाठी इंग्लिश पिनल कोड बुद्धी कृति विना कडू शकत नव्हते. शाहू महाराजांनी या अत्याचारापासून स्त्रियांची सोडवणुक करण्यासाठी २ ऑगस्ट १०१९ मध्ये सर्वसमावेशक कायदा मंजूर केला. पुढुषवर्गीक स्त्रियांवर केल्या जाणाऱ्या अत्याचाराला आळा घालण्यासाठी शाहू महाराजांनी हा कायदा मंजूर केला होता. या कायद्यानुसार स्थिती कुरपणाची वागणुकी देणाऱ्या अपराध्याला ६ महिने कारावाव व २०० रु. ठंड करी विना देण्याची तरतुद करण्यात आलेली होती.

७] दरस्फोयचा व वारसा ठरक कायदा

शाहू महाराजांनी आपल्या कोल्हापुर सैल्ल्यात दरस्फोय संबंधीचा कायदा मंजूर केला होता. स्त्रियांना त्यांच्या हक्काचे वारसा कसे होईल, दरस्फोयानंतर खर्चाची योग्य अवस्था कशी केली येईल, संतती नसले तर त्याची अवस्था अशा सर्व गोष्टींची दखल घेवून दरस्फोयसंबंधीचा कायदा तयार करण्यात आलेला होता. या कायद्यातील महत्त्वाची तरतुद म्हणजे काही जानींतचे वारसा जात पुंजायतीच्या आधारे दरस्फोय दिले जात असे. जातपुंजायतीचे हे अधिकार काढून घेण्यात आले. कौटुंबिक स्तरावरील योग्या

अन्वयाचारमधुन स्त्रियांची सुटका करण्यासाठी हा कायदा करण्यात आला होता.

शाहु महाराजांनी जानेवारी 1920 मध्ये वारसा हक्काच्या कायद्यात महत्त्वपूर्ण बदल केले. सर्व वर्गांच्या जातींच्या स्त्रियांना आपल्या वडिलांच्या मिळकतीत वारसा हक्क देण्यात आला. स्त्रियांच्या उद्धाराच्या दृष्टीने हा कायदा महत्त्वपूर्ण ठरला.

३) देवदासी प्रथा - प्रसिद्ध कायदा

देवदासी नावावर मुली सोडण्याच्या प्रथेमुन देवदासी या वर्गाची निर्मिती होत होती. जोगनीन, मुरळी, माविन असे अनेक प्रकार त्यात होते. देवदासी प्रथा ही एक कुष्ठ स्त्रियांवरील अन्याय करणारी प्रथा होती. राजर्षी शाहु महाराजांनी 17 जाने. 1920 मध्ये विशेष कायदा करून आपल्या संस्थानातील देवदासींच्या प्रेषण प्रसिद्ध करणारा कायदा मंजूर केला. इतर स्त्रियांप्रमाणे देवदासी स्त्रियांना देखील अधिकार मिळवून देण्याचा प्रयत्न केला.

४) साक्षी

राजर्षी शाहु महाराजांनी वरीलप्रमाणे केलेल्या सर्व कायदे स्त्रियांना हक्क देत अधिकारांचे संरक्षण करणारे कायदे होते. शाहु कालखंडात ब्रिटिश राजवटीत देखील स्त्रियांच्या हक्कांचे संरक्षण करणारे कायदे नव्हते. परंतु राजर्षी शाहुंनी स्त्रियांच्या कल्याणासाठी अनेक कायदे निर्माण केले. यावद्दलय स्त्री उद्धाराबाबत शाहु महाराजांची पुरोगामी विचारांची दृष्टी दिसून येते.

22/10/2019

७) वसतिगृह चळवळ

पुस्तकावना -

भारतातील बहुजन समाज हा शेकडो वर्षे शिक्षणापासून वंचित राहिला होता. अशा बहुजन समाजामध्ये शिक्षणप्रसारेचे कार्य सर्वप्रथम महात्मा फुले व त्यानंतर वानर्षी बाबू महाराज यांनी केले आहे. वानर्षी बाबू महाराजांनी कोल्हापूर संस्थानाला संपूर्ण केशामध्ये वसतिगृहांची जगणी किंवा वसतिगृहांची सुप्ती असा तात्कालिक प्राप्न करून दिले. शाहुंच्या महत्त्वपूर्ण कार्यांची विशेष उल्लेख केला जातो तो म्हणजे वसतिगृह चळवळीचा व वा चळवळीचा अर्थ, स्वरूप पुढीलप्रमाणे स्पष्ट करणे येईल.

३) वसतिगृह चळवळीची पार्श्वभूमी

माध्यमिक व उच्च शिक्षणाची संधी अपत्यव्य अवस्थेतील ग्रामीण भागातील बहुजन समाजातील विद्यार्थी या शिक्षणापासून वंचित राहतात. याची कारणे दोघत्यांनंतर शाहुंच्या लक्षान आले कि, बहुजन समाजातील या विद्यार्थ्यांची लक्षरान भोगण्याची व निवासार्थी अवस्था होत नाही. कारण त्यांची आर्थिक परिस्थिती अत्यंत गारिबीची आहे. शाहुंना या परिस्थितीची जाणीव झाल्यानंतर त्यांनी पारंपरी आपल्या राजवाड्यावरती अर्ध्या विद्यार्थ्यांच्या वाड्याची सोप केली. साध राजवाड्यावरती मिळणाऱ्या कुपेडा सांजुळे विद्यार्थी आठशी बसू लागले. त्यामुळे शाहुंनी तो प्रयोग बंद केला. व त्यानंतर १८९६ मध्ये कोल्हापूर मधील राजाराम कॉलेज याठिकाणी एक वसतिगृह स्थापन करण्यात आले. सर्व जाती-धर्माच्या विद्यार्थ्यांना त्या वसतिगृहमध्ये प्रवेश देण्यात आला. परंतु त्याठिकाणी देखील केवळ ग्राम्हण विद्यार्थ्यांची संख्या दृष्टिक आपल्याचे लक्षान आले. या सर्व घटनांचा परिणाम वानर्षी बाबू महाराजांनी तो वसतिगृह बंद करून एक क्रांतिकारी विचार घेतला. तो म्हणजे प्रत्येक जातीसाठी स्वतः वसतिगृह स्थापन करण्याचा होय. यामधुनच वसतिगृह चळवळीचा पाया घातला गेला.

२) विक्रेशिया मराठा बोर्डिंग - ग्रामीण भागातील बहुजन समाजातील मुलांच्या शिक्षणास व निवासाच्या दृष्टीने कोल्हापूरमध्ये 18 एप्रिल 1961 'विक्रेशिया मराठा बोर्डिंग' या कोल्हापूरमध्ये पहिल्या मराठा वसतिगृहाचे उद्घाटन करण्यात आले. पी. सी. पारील हे या वसतिगृहाचे पहिले विद्यार्थी होय. या वसतिगृहाचे मराठा संघे नाव जमीनविरिध ठेवले असले तरी त्याठिकाणी मुस्लिम, शिंपी, कोळी, माथी इत्यादी बहुजन समाजातील उतर जातींच्या मुलांना देखील शिष्टाचार देण्यात आला होता. वसतिगृहाची ही संकल्पना त्या काळातील महाराष्ट्राच्या समाजकारणातील अत्यंत अमिनव कल्पना होती. शिक्षण देणाऱ्या विद्यार्थ्यांसाठी विविध जातींनी आपापल्या जातीतील विद्यार्थ्यांसाठी शिष्टाचारी व वाढत्या जबाबदारी घेवून काम करी घेवत वसतिगृह चालवणे ही काडुंची भूमिका होती. वसतिगृह चळवळी मधील पहिले वसतिगृह म्हणून विक्रेशिया मराठा बोर्डिंग या वसतिगृहाला ओळखले जाते.

३) हिंगवर् जून वसतिगृह - 1961 मध्ये मिपानी या ठिकाणी जून चर्मियाची एक परिषद आयोजित करण्यात आलेली होती. काडुंची त्या परिषदेस आपला प्रतिनिधी पाठवून जून लोकांनी जून मुलांच्या कल्याणासाठी कोल्हापूरमध्ये एखादे वसतिगृह सुरू करावे असा संदेश पाठवला. या संदेशाने प्रभावित होऊन जून लोकांच्या पुढाकाराने कोल्हापूरमध्ये 'हिंगवर् जून वसतिगृह' सुरू करण्यात आले.

४) मिश कलाक वसतिगृह - अक्षय्य समाजातील मुलांच्या सांस्कृतिक उद्घाटनाची काडुंची अनेक प्रयत्न केले. अक्षय्य समाजातील मुलांसाठी 1908 मध्ये 'मिश कलाक वसतिगृह' या स्वतंत्र वसतिगृहाची स्थापना केली.

5) वसतिगृह ही एक लोकचळवळ आहे. त्यामुळे महाराज कीर्तनाही सामाजिक निर्णय घेऊन घेताना, सामाजिक परिस्थितीचा पूर्ण अभ्यास करूनच निर्णय घेत घेताना. वसतिगृह स्थापन करून घेताना ज्या जातीचाही वसतिगृह स्थापन करायचे त्या जातीतील लोकांची संपूर्ण बांधुण त्यांना प्रेरित करून घेताना. सामर्थ्य कोल्हापुरमध्ये वसतिगृह ही केवळ कोल्हापुर पुरणी मर्यादित न राहता ती एक लोकचळवळ निर्माण झाली. कोल्हापुर व कोल्हापुरच्या बरेच अनेक ठिकाणी अनेक वसतिगृहांची स्थापना करण्यात आली. त्यातील काही उदाहरणे -

- पुढीलप्रमाणे -
- 1) मुस्लिम वसतिगृह - 1906
 - 2) लिंगायत - 1907
 - 3) नामदेव - 1911
 - 4) कायस्थ प्रभु - 1912
 - 5) आश्र्वत वसतिगृह - 1912
 - 6) इंडियन सिव्हन लेव्हल - 1915
 - 7) वैश्य बोर्डिंग - 1918
 - 8) शेर-चांभार बोर्डिंग - 1919
 - 9) शाहू वैदिक बोर्डिंग - 1920
 - 10) सुतार बोर्डिंग - 1921
 - 11) नाथिक बोर्डिंग - 1921

आचारव्याप्त घातव्य वसतिगृहांची स्थापना झाडूनी कोल्हापुरमध्ये केली. त्यावेळीच पुणे, नाशिक, अहमदनगर, पंढरपूर, वागपूर या ठिकाणी वसतिगृह स्थापना करण्यात आली. नाथिक मंदार केली. झाडूनी वसतिगृहांना जो आद्यदिग्, त्यामुळे लोके दुर्गा, लोकचळवळी मध्ये आलेले येते.

७) जातीय वसतिगृहंख्या अथापनेमागे शाहुंची राष्ट्रीय दुरदृष्टी कोल्हापुर मध्ये निरनिराळ्या जातींसाठी वसतिगृह अथापन करून शाहुंनी जातीयता निमित्त निर्माण केली, अश्याप्रकाशी विका शाहुंच्यावर केली जाण होती, परंतु जातीनुसार वसतिगृहंकी अथापना करण्यामागे शाहुंची राष्ट्रीय दुरदृष्टी होती. कारण आपल्या जातीसाठी वसतिगृह अथापन केल्यामुळे त्या त्या नामिनील वनशु लीक पुढे येतील, व त्या कार्यासाठी महत्त्व करतील त्यामधुनच जाती-जाती मध्ये समानतेची भावना निर्माण होईल, राष्ट्रीयत्वाची भावना वाढित जाईल. अश्या प्रकाशी दुरदृष्टी शाहु महाराजांची होती.

८) कोल्हापुर - वसतिगृहंकी जंमनी वसतिगृहंकी चळवळ कोल्हापुरच्या बाहेर विल्लाशित होत गेली. त्याचे क्षेत्र स्वतःकडे न घेता शाहुंनी ते आपल्या अंत्यानामील शिळणप्रेमी लोकांना दिले. 1926 मध्ये नाशिक याव्जि स्थी- उदानी मराठा विद्यार्थी वसतिगृहंख्या अमरातीच्या उदघारन प्रसंगी शाहुंनी असे म्हणले होते कि, ब्रिटिश पार्लमेंट ला 'मदर ऑफ पार्लमेंट्स', असे मोठ्या अभिमानाने म्हणले जाते, त्याप्रमाणे कोल्हापुरला वसतिगृहंकी जंमनी, वसतिगृहंकी भुमी असे म्हणले जाऊ लागले आहे.

९) हंशांदा शाहु महाराजांच्या वसतिगृह चळवळीला जी वात्राख्य भिखाला त्यामुळे वसतिगृहंकी चळवळ कोल्हापुर संस्थानापुरती मर्यादित न राहता वसिपूर्ण भारतभर विस्तारित होत गेली. यावरून शाहुंच्या कार्याची आकृति दुरदृष्टीची जाणीव महत्त्व पिसुती येते.

प्रश्न

विधीमारी प्रश्न

1) मागास जाती किंवा जातींच्या शैक्षणिक व सामाजिक उद्धारालागी शाहु महाराजांनी केलेल्या सुधारणा स्पष्ट करा.

2) रिझर्वोच्या अधिकारांचे संरक्षण करण्यासाठी शाहु महाराजांनी केलेल्या विधाययोगाचा स्पष्ट करा.

3) राजर्षी शाहु महाराजांच्या वसतिगृह चळवळ स्पष्ट करा.

Short Notes

1) शाहुंनी मागास जातींच्या शैक्षणिक उद्धारालागी केलेल्या सुधारणा कमीत कमी सामाजिक उद्धारालागी शाहुंनी केलेल्या सुधारणा

2) शाहु महाराजांचा पवित्रांचे एक संशोधन

3) वसतिगृह चळवळ